

Slóðbrótandi listarmaður fyllir seksti

Ingolfur av Reyni —
tekening eftir William
Heinesen

Í morgin fyllir ein av okkara fremstu og kendastu listarmonnum, Ingolfur av Reyni, 60 ár.

Ingolfur er ein tann djarvastu málarin, vit eiga, samstundis sum hann er ein av okkara eymastu, kvikligastu og mest livandi teknarunum.

Hann hevur ikki gingið tráddar gøtur. Hann hevur ikki lagt seg eftir ávísam listarleimum ella sniði, men er upprunaligur í list síni. Hann hevur roynt og arbeitt seg fram til tað, sum í dag sermerkir list hansara. Hann er serligur í síni list og er ein samvitskufullur listarmaður.

Meðan nøkur listarfólk lýsa sínar hugsanir og kenslur í sjálvum motivinum, er liturin tað sigandi og berandi hjá Ingolffi.

Fara vit aftur í tíðina, so vóru motivini í málningunum hjá Ingolffi rættuliga traditionell og gerandislig — hús og býlingar í Havnini og einstøk landsløg og fólk. Litgleðin var stór — mest sum ov stór vildi onkur halda tað.

Men við tíðini hvarv sjálvt motivvið so spakuliga. List hansara gjørdist meira og meira abstraherað, eins og litlag hansara gjørdist meira og meira sermerkt. Hendan ofta duldarfulla list hansara myndar hansara heita og

reina sinni — hansara musikalska og religiøsa sálarliv. Stundum bjart. Stundum meira dapurt — sum kemur til sjóndar í teimum ofta myrku málningunum frá seinru árunum.

Men veðrið og árstíðirnar hava eisini ávirkan. Onkuntíð, tú hevur møtt honum ein góðan várðag, er hann vaknaður av nýggjum, gleðist yvir tað máttmikla ljósið og tað sum grønkar og grør. Og hendan vónin setir eisini sín dám á málningarnar. Týðuliga í minningum stendur ein framsýning, hann hevði fyrri nøkrum árum síðani, tá hann á sín sermerkta hátt hevði flutt várið inn í Listarskalan...

Ingolfur er sjálvkritiskur og valla letur hann nakað úr hondum, sum hann ikki hevur arbeitt um aftur og um aftur.

Sum teknari er hann framúrskarandi — bæði sum andlits- og umhvørvislýsari, og mong fegnast yvir at eiga skitsur og tekningar hansara av húsum, býlingum, umhvørvi og eyðkendum andlitum í Havnar-gøtum.

Eisini innan teknilistina hevur hann útviklað og broytt seg, soleiðis at hann í dag kann lýsa eitt motiv bert við fáum strikum. Longu sum blaðungur fekk tað skoðsmál at vera ein fælin og finur teknari.

Tekning úr »Tann deiliga Havn« — ein góð og livandi lýsing av umhvørvinum í tí gamla býarpartinum

Tað prógva m.a. tekningarnar í bókini »Tann deiliga Havn«, sum kom út í 1950. Myndirnar eru fullbornar og so stemningsríkar, at tú livir teg aftur í skotini millum húsinu í tí gomlu Havnini.

Listarligu útbúgving sína hevur Ingolfur fingið á listarháskulanum í Keypmannahavn í árunum 1943—46. Síðani hevur hann búið í

Føroyum, men hann hevur ferðast nógv í útlondum tey seinru árinu, m.a. í Fraklandi, sum hevur fostrað mætar listarmenn og eigur nógvá mæta list.

Í Føroyum hevur Ingolf framsýning ella luttekur á framsýningum á nærum hørjum ári, men hann hevði eisini luttikið á mongum framsýningum í Danmark og í øðrum Norðurlondum. Skoðsmálið, hann hevur fingið, er so gott, at hann telist millum fremstu listarfólk her norðanfyrir.

Hjartaliga tillukku.

jo-mo

Soleiðis málaði Ingolfur av Reyni einaferð. Kend motiv og fjálgir og sterkir litir. Myndin kallast »Undir kjallara« og sýnir húsinu fram við Eystaruvág og út móti Tinganesi, soleiðis sum tað sá út fyrri Sjóvinnubankin bygdi

Teir bóru boð í bý

Forlagið Røddin á Skála hevur givið út eitt savn av frásagnum um skaðatilburðir á sjónum. Marius Absalonsen hevur skrásett frásagnirnar, sum allar eru um tilburðir, sum eru endaðir væl, soleiðis at skilja, at ongin mannskaði hevur verið.

Teir bóru boð í bý er prentað hjá Røddini uttan kápan, sum Foss í Klaksvík hevur prentað. Bókin er 128 blaðsíður og kostar 50 kr. heft.

Ein heilsan til Jógvan í Oyragarði

á 60 ára degnum 14. desember

Tá eg nú ein dagin frætti, at vinur mín Jógvan í Oyragarði í Dali varð 60 14. desember, helt eg við meg sjálvan, at eg átti at sent honum eina føðingardagsheilsan.

Jógvan er borin í heim í Skopun, og búið hann her í bygdini, til hann fyrst í 1950 flutti til Dals, í Oyragarði, at búgva.

Ahugi hansara hevur altíð staðið til seyð og jarðarbrúk, og tað er serliga á hesum øki, hann hevur skarað framúr.

Meðan hann búið her í bygdini røktaði hann Høvdarhaga hjá skopuningum fyrimyndarlaga. Eisini var hann eitt skifti í Traðardali, á royndarbrúkinum, ið Dalberg, sáli stjórnaði. Í Traðardali fekk Jógvan kunnleika til ymiskt innan landbúnað, ið hann seinni hevur nýtt í arbeiðnum sum jarðarbrúkarari í Dali.

Komin til Dals fór Jógvan undir jarðarbrúk og gjørdist skjótt eisini seyðamaður, tí her hevur hann evnir, sum skara framúr. Evnir mangur kann evunda sær.

Skjótt gjørdist Oyragarður eitt av størstu búnaðarstovnum í bygdini, ja í allari oynni, og tá Jógvan vegna heilsubrek mátti gevast við landbúnaðinum fyrri goðum ári síðani, hevði hann størsta neytatali í

bygdini.

Eisini í Dali hevur Jógvan verið undangongumaður, bæði innan og uttargarðs, har framtakshugur hansara er komin til goðar.

Jógvan er eisini millum bestu kvæðakempur her í oynni, og hann fær eisini føroyska dansin lættliga at ganga, tí málið hevur hann gott. Av nevndu orsök verður hann ofta biðin at syngja til jarðarferð her eftir oynni.

Frásøgumaður er Jógvan av teimum bestu, og tað fellur honum lætt at greiða frá hendingum, sum fram eru farnar bæði nú og fyrr.

Bert spell Jógvan, at tú varð raktur av einum alvarligum óhappi undir arbeiði fyrri goðum ári síðani, ið lættliga kundi kosta her lívið. Men Gud havi lov. Tú kom teg bara væl frá hesum snuddi, og hóast tú í dag ikki ert so fermur sum áður, so er ahugin fyrri seyði og jarðarbrúki eins stórur nú sum áður.

Eg og vit í húsinum í Skopun senda tær bestu føðingardagskvæðu við ynskjum um Guds signing fyrri árinu sum koma.

Halt fram við tínum hugsjónum Dals bygd at gagni.

Spælibróður